

РЕШЕНИЕ

№ 4714

гр. София, 23.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 14-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА**

като разгледа докладваното от **КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА**
Административно наказателно дело № 20221110216458 по описа за 2022 година

оизводството е по чл. 58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Г***“ против наказателно постановление /НП/ № 659503-F670462/31.08.2022 г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ – София, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГР „Фискален контрол“ на НАП, с което за нарушение на чл. 13, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, на основание чл. 278б, ал. 1 от ДОПК на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3000.00 (три хиляди) лева.

С жалбата си наказаното лице оспорва законосъобразността на издаденото наказателно постановление по съображения, свързани с допускането на материални и процесуални нарушения. Твърди се, че твърдяното деяние било подведено под неправилна законова разпоредба, която намирала приложение единствено при прилагането на специален режим на фискален контрол върху стоки с висок фискален риск. Не било конкретизирано кое задължение от разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от ДОПК не е било изпълнено, а в същото време не било налице задължение на самия субект за оказване на съдействие на органите по приходите. Наказателното постановление се основавало на незаконосъобразни и недоказани твърдения. Евентуално се сочи, че нарушението би представлявало маловажен случай, обосноваващ приложението на чл. 28 от ЗАНН. При тези съображения се иска цялостната отмяна на оспореното НП.

В съдебно заседание жалбоподателят „Г***“, редовно призован, се представлява от адв. Мартин Йорданов, който поддържа доводите си от жалбата и пледира за отмяна на наказателното постановление като необосновано, незаконосъобразно и недоказано.

Претендира разноски, за което представя списък. В дадения му срок защитникът на жалбоподателя депозира пред съда и писмени бележки, в които подкрепя твърденията си с допълнително изложение на становището си по същество.

Въззиваемата страна, редовно призована за съдебно заседание, се представлява от юрисконсулт Десислава Анкова, която моли жалбата да бъде оставена без уважение, тъй като правната квалификация била правилна, а наложената санкция била в минимален размер. Претендира юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна.

Софийски районен съд, след като разгледа жалбата, изложените в нея доводи, след като се запозна с материалите по делото и като прецени събраните доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

На 13.05.2022 г., в 13:30 часа била извършена съвместна проверка от представители на Агенция „Митници“, икономическа полиция и ЦУ на НАП, по отношение на складово помещение, находящо се в гр. София, ул. „Банско шосе“ № 2, стопанисвано от „Гранд Набел“ ЕООД. В хода ѝ било установено, че пред склада тежкотоварен автомобил с прикачено към него ремарке разтоварва разнообразни стоки с произход от Република Турция – дрехи, платове, килими и стоки за бита. Управителят на юридическото лице, стопанисващо процесния обект – Иван И., представил на контролните органи придружителни документи, които съответствали на доставените стоки. Лицето съставило писмено обяснение, в което собственоръчно попълнило, че по повод осъществения внос на 13.05.2022 г., стоката все още не била заплатена, а транспорта бил за сметка на изпращача. Декларирало също, че е уведомено за задължението си да уведомява чрез електронна поща на адрес fisc.control@nra.bg.

При последваща проверка, извършена на 18.05.2022 г. органите по приходите са установили, че складовото помещение е празно, а предходно получените с фактура № 368309/11.05.2022 г. стоки, са били изведени от помещението, без за това обстоятелство да бъде писмено уведомен оперативният център на НАП на електронната му поща.

С предприетото неуведомяване лицето не е оказало съдействие на органите по приходите, като нарушението е било извършено чрез бездействие и е квалифицирано като такова по чл. 13 ал. 1 от ДОПК, за което св. Б. И. съставил на „Гранд Набел“ ЕООД акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F670462 от 06.08.2022 г. Въз основа на акта било издадено и обжалваното НП, с което на основание чл. 278б, ал. 1 от ДОПК на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3000.00 (три хиляди) лева.

Описаната фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства – гласни (показанията на свид. И.) и писмени – акт за установяване на административно нарушение, протокол за извършена проверка, писмено обяснение от управителя на жалбоподателя, заповед за оправомощаване от изпълнителния директор на НАП, списък на стоките с висок фискален риск, дневници на

продажбите и справки-декларации по ЗДДС, прочетени и приети от съда по реда на чл. 283 от НПК.

При така очертаната фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от правно легитимирано лице, имащо интерес от обжалване на НП, срещу акт, подлежащ на обжалване и при спазване на установената процедура за това, с оглед на която тя е процесуално допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Съдът намира, че АУАН и НП са издадени от материално и териториално компетентни органи и отговарят по форма и съдържание на изискванията по чл. 42 ал. 1, респ. чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Констатираното нарушение е изчерпателно описано при идентичност между акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление, като е било правилно подведено под съответната норма на материалния закон. Осигурено е и правото на защита на санкционираното лице, доколкото неговият законен представител не само, че е имал възможност да възприеме обективните особености на вмененото му деяние, но и още преди образуването на административнонаказателното производство е разполагал с представа за конкретното си задължение като управител на юридическото лице да уведомява органите по приходите чрез електронната им поща за всяко последващо извеждане на съответните стоки, съхранявани в складовото помещение. Възражението на жалбоподателя за неконкретизация на вмененото му задължение съдът намира за несъстоятелно, тъй като същото е било описано по достатъчно ясен и разбираем начин, още повече, че в самата разпоредба на чл. 13, ал. 1 от ДОПК се съдържа и самото изпълнително деяние, с чието осъществяване се счита за изпълнен съставът на нарушението – неосигуряване на съдействие на органите по приходите.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от ДОПК, участниците в производствата са длъжни да оказват съдействие и да предоставят информация при условията и по реда на този кодекс на органа по приходите и публичния изпълнител при изпълнение на правомощията им по чл. 12, ал. 1 – 4 от ДОПК. Дружеството-жалбоподател е разполагало с качеството „участник“ в административното производство, тъй като попада в очертания от разпоредбата на чл. 9, ал. 3 от ДОПК кръг, включващ субектите и всички други лица, които участват в извършването на процесуални действия. Това си положение жалбоподателят е придобил с иницирираната срещу него проверка, при която контролните органи са си осигурили физически достъп до стопанисваното от дружеството складово помещение, респективно – със съставянето на съответните протоколи за извършването на проверката административното производство по ДОПК се счита за образувано. По този начин са породени присъщите на органите по приходи служебни правомощия по чл. 12 от ДОПК по извършване на проверки и ревизии на контролираните обекти, събиране на оригинални документи, данни, сведения, книжа, вещи, извлечения по сметки, справки и други носители на информация, изискване на писмени обяснения и декларации за определени факти и обстоятелства. При това положение за дружеството-жалбоподател, е възникнало задължението по чл. 13, ал. 1 от ДОПК, а именно -

да оказва съдействие на представителите на НАП и да предоставя информация при условията и по реда на посочения кодекс.

Като участник в образуваното с негово участие производство по установяване на задължения за данъци, „Гранд Набел“ ЕООД не е изпълнило конкретно поетото от него /чрез законния му представител/ задължение към НАП по уведомяване за предприета последваща реализация на съхраняваните в складовото помещение на юридическото лице стоки. Последното произтича от подписаното от управителя на дружеството – Иван И., писмено обяснение, в което същият е декларирал, че е запознат със задължението си, както и от конкретното предписание по чл. 13, ал. 1 от ДОПК, дадено с протокола за извършена проверка от 13.05.2022 г. Доколкото при последващата проверка в склада на дружеството, внесените в него стоки не са били открити, то органите по приходите са приели, че стоките са били изведени, без за това обстоятелство да е изпратено уведомление до оперативния център на НАП. Неуведомяването на НАП в случая се явява неосказване на съдействие по смисъла на чл. 13, ал. 1 от ДОПК, тъй като с бездействието си жалбоподателят е възпрепятствал възможността на компетентните органи да изпълнят задълженията си, свързани с провеждането на административното производство.

Доколкото се касае за юридическо лице, посочено като нарушител, въпросът със субективната съставомерност не следва да бъде изследван.

Противно на възражението в жалбата, в случая правилно е приложена санкционната норма на чл. 278б, ал. 1 от ДОПК, която се отнася до участниците в производството по установяване на данъчни задължения, каквото качество жалбоподателят безспорно е имал. Както се приема и в практиката на АССГ (*Решение № 757 от 11.02.2022 г. на АдмС - София по адм. д. № 12196/2021 г.* например), касае се за специална санкционна норма, която намира приложение именно при неосказване на съдействие и непредоставяне на информация на органите по приходите при изпълнение на задълженията им по ДОПК.

Според разпоредбата на чл. 278б, ал. 1 от ДОПК, лице, което не изпълни задължение по чл. 13 с изключение на задължението по чл. 13, ал. 3, т. 5, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция в размер от 3000 до 20 000 лв. – за юридическите лица и едноличните търговци. Съдът съобрази, че административнонаказващият орган правилно е индивидуализирал наложеното наказание в минимален размер предвид отсъствието на данни за други извършени от страна на юридическото лице нарушения.

Процесното нарушение не може да се определи като маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като се характеризира с типичната за вида си обществена опасност и с нищо не разкрива по-ниска степен на засягане на обществените отношения.

С оглед гореизложеното наказателното постановление се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото се явява основателна претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на

основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, като същото следва да се определи в посочения в чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ размер от 80.00 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, **съдът**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 659503-F670462/31.08.2022 г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ – София при Националната агенция за приходите, с което на основание чл. 278б, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя „Г*** е наложена имуществена санкция в размер на **3000.00 (три хиляди) лева** за нарушение на чл. 13, ал. 1 от ДОПК.

ОСЪЖДА „Г*** с **** да заплати на Националната агенция за приходите дължимите по делото съдебни разноси, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на **80.00 (осемдесет) лева**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____